

ΡΩΜΗΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Δέκατον ένατον μετρούντες χρόνον
'στην γην εδρεούμενον των Παρθενώνων.

'Εντιμώσα τέσσαρα και γίλια,
που θα 'βγουν λαγοί με πετραχίλια.

Των όρων μας μεταβολή, ενδιαφέρουσα πολύ.
Γράμματα και συνδρομαί— απ' ευθείας προς έμέ
Συνδρομή για κάθε χρόνο—ό κ τ ω φ ρ ά γ κ α ε ί ν α ι μ ό ν ο .
Γιά τα ξένα όμως μέρη—δ έ κ α φ ρ ά γ κ α κ α ι ' σ τ ό χ έ ρ ι .

Εις γινώσκων φέρομεν παντός εθιμοέθους τσελεπή
ότι πωλούμεν σώματα «Ρωμοσύ» ανελλιπή
με την ανάλογον τιμήν κί' όποιος απ' έξω θέλει
δέν θα πληρώνη δι' αυτά ταχυδρομείων τέλη.

Τρεις του μηνός 'Απρίλιον,
σφριγγά το χαμομήλι.

'Οκτακόσα σαράντα,
συνήθη συμβόλινα.

Μία πένθιμη οίμα
'στού Τρικούπη το μνήμα.

'Πέρασαν πικράς ημέραις, όκτώ χρόνιχ μαύρης λύτης
από τότε που μάζ λείπεις,
κί' όλοι κόβουν ένκ ρόδο για του τάφου σου το χώμα
και το βρέχουν με το δάκρυ της αγάπης των άκόμα.

Δέν ξεχάνουν την ημέρα,
που σβυσας 'στην ξενιτιχ
για να λάμπης έδω πέρα
στης πατρίδος την νυκτιχ.

Σερριζόνονται και λεύκαις, πέφτουν πλάτανοι 'ψαλοί,
και παράσιτα φυτρώνουν και θυμαίνισιοι χμηλοί.

Πέφτουν κί' οί τρανοί 'στό χώμα, μα 'στούς χρόνους τούς
μεγαλήτεροι 'ψηλώνουν να σκεπάσουν τούς μικρούς. [νεκρούς]

Τόν εξόριστο, τόν ξένο, τέτοιο τόν κυττάζουν' τώρα,
και μηχ σιλάβη κυροσφορά,
που καθένιας τήν γνωρίζει,
ξεμακλιάρια τριγυρίζει,
κί' από τ' άλλο το μνήμα κερτερε τρανή λαλιχ
κί' έχει μόνο της στεφάνι την ελγά του, την ελγά.

Φαδουλής και Περικλέτος,
ό καθένιας νέτος όκέτος.

Π. — 'Αρνί της σούδας έρχαες και Πισχαλιζ; τσουρέκι;
άμψ' είδες και τήν εορτήν τήν εθνικήν, ζευξέηχ;

Φ. — 'Ακουσα σμίξιμο ξιφών
κί' είδα χρυσά γκλόνια,

κί' από τόν λόγον των Νυκρών
εβρόντησαν κανώνηχ.

'Ακουσα κρότους και πύρα
κί' είδα λωρίχ και πτερά,
και στρατιώτας 'στην γαυμηήν και Πιλατιών μπουκέτο,
κί' είδα με τέσσαρ' άλλουχ κρότσας, Περικλέτο,

